

Pagbasa sa Lumang Tipan: 1 Cronica 16:1-11 , 25-36
Pagbasa sa Bagong Tipan: Galacia 5:14-2 6

Pasasalamat

“Isang Araw ng Pampublikong Paggalang”

Awit 100

Wayne J. Edwards, Pastor

Ayon sa talaarawan ni William Bradford, ang Ingles na Puritan na naglayag patungong Hilagang Amerika sakay ng Mayflower, ang 56 na nakaligtas na mga Peregrino ay nagdaos ng tatlong-araw na piging noong taglagas ng 1621 upang ipagdiwang ang kanilang unang ani. Inanyayahan nila ang mga Wampanoag Indian na sumama sa kanila at ipakita ang kanilang pagpapahalaga sa pagtuturo sa kanila kung paano magtanim at magpreserba ng pagkain.

- Noong 1623, idineklara ni Gobernador Bradford ang Disyembre 13 bilang araw ng panalangin upang pasalamatan ang Diyos sa Kanyang maraming pagpapala.
- Pagkalipas ng isang siglo, idineklara ni Pangulong George Washington noong Huwebes, Nobyembre 26, 1789, na “isang araw ng pasasalamat at panalangin.”
- Noong 1863, itinatag ni Pangulong Lincoln ang huling Huwebes ng Nobyembre bilang Pambansang Araw ng Pasasalamat.

- Noong 1941, nagpasa ang Kongreso ng batas, at pinirmahan ito ni Pangulong Roosevelt, na nagdedeklara sa ikaapat na Huwebes ng Nobyembre bilang Araw ng Pasasalamat— hindi isang "holiday" kundi isang "banal na araw."
- **Ang Thanksgiving ay isang araw na inilaan para sa mga Amerikano upang magpahinga at magpasalamat sa Diyos para sa Kanyang mga biyaya.**

MULA SA TALAARAWAN NI WILLIAM BRADFORD

- Hulyo 1620 – 102 pasahero at 30 tripulante ang sumakay sa barkong pangkalakal na Mayflower at naglayag mula sa daungan ng Plymouth, Inglatera, patungo sa Bagong Mundo sa kabilang panig ng Karagatang Atlantiko.
- Sa 102 pasahero, 40 sa kanila ay mga Protestanteng Separatista na tinatawag na mga Peregrino, na ang hangarin ay sambahin ang Diyos ayon sa dikta ng kanilang konsensya at hindi ang Church of England.
- Ang ibang mga pasahero ay naghahanap ng ginto at mga paraan upang i-export ang kanilang mga negosyong Ingles. Gayunpaman, kung wala sila, hindi sana kayang tustusan ng mga Peregrino ang paglalakbay.
- Dumating ang mga Puritan kalaunan. Bagama't nais din nila ang kalayaan sa pagsamba tulad ng mga Peregrino, naniniwala pa rin sila na ang Church of England ang nag-iisang tunay na Simbahan, ngunit nais nilang pagbutihin ito. Itinatag ng mga Puritan ang Massachusetts Bay Colony, ang Connecticut Colony, at ang New Haven Colony.
- Sa isang punto sa loob ng 66 na araw na paglalakbay, sumulat si Bradford ng isang pahayag ng kasunduan na kinakailangang pirmahan ng lahat ng pasahero. Tinukoy ng Mayflower Compact ang mga tuntunin ng pag-uugali na kinakailangan sa bawat tao kapag narating na nila ang kanilang destinasyon.
- Nang una silang lumapag, wala silang nakita kundi ang ilang naliligaw, at dahil unang bahagi ng taglamig, mabilis nilang itinayo ang kanilang mga unang tuluyan. Lima sa kanilang mga kapamilya at kaibigan ang namatay habang nasa dagat. Sa pagtatapos ng taglamig, ang sakit at gutom ay kumitil ng 45 pang katao.
- Pagdating ng tagsibol, malugod silang tinanggap ng mga Wampanoag Indian at tinuruan sila kung paano magtanim ng mais, magpreserba ng isda, at gumamit ng mga balat ng hayop para sa damit.

- Noong 1621, nagdaos ang mga Peregrino ng tatlong-araw na piging upang ipagdiwang ang kanilang unang ani at ipakita ang kanilang pagpapahalaga, at inaanyayahan ang tribong Wampanoag na sumama sa kanila.
- Nagdala ang mga Indian ng karne ng usa at pabo, at ang mga lalaking Peregrino naman ay nanghuhuli ng isda at tulya at giniling ang mais para gawing harina.
- Ang mga babaeng Peregrino ay nanguha ng mga ligaw na prutas at berry, naghurno ng cornbread, at nilutong clam chowder.
- Sa 56 na Ingles na natira, apat lamang ang mga babae, at ang apat na iyon, kasama ang isang katulong, ay naghanda ng piging para sa buong pamayanan at 91 na mga Indian.

Sa nakalipas na 60 taon, lalong binabalewala ng mga Amerikano ang mga pangunahing pagpapahalaga at moral na birtud na nagbigay-kahulugan sa Kanluraning Sibilisasyon at Amerika.

- Ang Bibliya ang pangunahing pundasyon ng mga pagpapahalaga at birtud na iyon, at sa unang 200 taon, ang Amerika ang bansang pinakahinahangaan at kinaiinggitan sa mundo dahil sa tagumpay at pagkabukas-palad nito.
- Gayunpaman, isang siglo na ang nakalilipas, sinabi ni William Temple, ang Arsobispo ng Canterbury, na ang **"Kristiyanong Tradisyon" ng Amerika ay pinapahina ng mga sekular na humanista na naghahangad na mapanatili ang mga Kristiyanong pinahahalagahan ng Amerika nang walang pananampalatayang Kristiyano.**
- Sa suporta ng National Education Association at ng Department of Public Education, ganap na inihiwalay ng mga sekular na humanista ang pundasyon ng Amerika mula sa mga ugat nito sa Bibliya.
- Nagbabanta ang Kristiyanismo sa layunin ng isang Bagong Kaayusan sa Mundo pagsapit ng 2030. Ang patriyotismo, na nangangahulugang pagmamahal sa Diyos, pamilya, at bansa, ay hindi sumusuporta sa naratibo ng walang-diyos na globalismo: para gumana ang globalismo, dapat magtiwala ang mga tao sa gobyerno, hindi sa Diyos.
- Karamihan sa mga paaralang Amerikano ay hindi na nagtuturo ng mga tradisyunal na asignatura tungkol sa kasaysayan ng mundo at sa pag-unlad ng Kanluraning Kabihasnan **dahil ang pagkakatatag ng Amerika ay kinabibilangan ng Banal na interbensyon ng Diyos.**
- Ayon sa Global Education First Initiative, ang mga pampublikong paaralan ay naglalayong **“tulungan ang mga kabataan na maging responsable, mapagmalasakit, at matulunging mamamayan sa buong mundo.”**

- **Sosyalismo** – ang paggawa ng kayamanan ay para sa kapakinabangan ng buong komunidad at hindi para sa indibidwal .
- **Komunismo** – upang maiwasan ang digmaan ng mga uri, ang bawat tao ay nag-aambag sa lipunan ayon sa kanilang kakayahan at tumatanggap mula sa lipunan ayon sa kanilang pangangailangan.

- Ang kulturang Amerikano, na dating nakabatay sa mga pinahahalagahang Hudyo-Kristiyano ng paggalang sa buhay ng tao at sa ginintuang tuntunin, ay naging isang kulturang laban sa Diyos, laban kay Kristo na walang paggalang sa buhay ng tao o sa ginintuang tuntunin.
- Kung nais ng Amerika na manatili bilang isang soberanong bansa **, dapat muling pagtibayin ng mga magulang ang mga tradisyon ng ating pamana ng mga Hudyo-Kristiyano** at tiyaking alam ng kanilang mga anak at apo ang katotohanan tungkol sa kung paano pinagpala ng Diyos ang Amerika upang maging daluyan ng Kanyang mga pagpapala sa ibang mga bansa, kabilang ang pagpapahayag ng ebanghelyo.

Mungkahing babasahin: “Ang Aklat ng mga Panalangin at mga Pangulo na Nagbibigay-inspirasyon sa Pananampalataya” – ni William Federer , “Mga Himala sa Kasaysayan ng Amerika” – ni Susie Federer , “Ang Liwanag at ang Kaluwalhatian” – Peter Marshall at David Manuel

Ang Awit 100 ay isang "Tawag sa Pagsamba"
Binabalangkas ng Awit ang pitong paghahandang
kailangan upang sambahin ang Diyos sa espiritu at katotohanan.

Ang Awit 122 ay isa sa labinlimang awit na inawit ng mga Peregrinong Hudyo habang papunta sila sa Lungsod ng Jerusalem para sa kanilang taunang kapistahan .

“Ako'y natuwa nang sabihin nila sa akin, tayo'y pumasok sa bahay ng Panginoon. Ang ating mga paa ay tatayo sa loob ng iyong mga pintuang-daan, Oh Jerusalem. Kapayapaan nawa ang nasa loob ng iyong mga kuta, at kasaganaan sa loob ng iyong mga palasyo.”

Gayunpaman, nang marating nila ang mga bundok na nakapalibot sa Jerusalem, nagsimula silang sumamba…

1. Itaas ang Iyong Tinig sa Diyos – Talata 1 – “ ***Magkaingay kayo na may kagalakan sa Panginoon, kayong lahat na lupain.”***

- Ang Awit 98:4-8 ang batayan ng pahayag na ito.

- ***"Magkaingay kayo na may kagalakan sa Panginoon, buong lupa: magkaingay kayo, magalak, at magsiawit. Magsiawit kayo sa Panginoon na may alpa; na may tinig ng isang salmo; na may mga trumpeta at mga coroneta. Magkaingay kayo na may kagalakan sa harap ng Panginoon, na Hari. Umugong ang dagat, at ang kapuspusan niyaon; Magsaya ang mga bundok, at pumalakpak ang mga baha ng kanilang mga kamay: magsaya ang mga burol na magkakasama!"***

- Kapag ang mga peregrinong Hudyo ay lumalapit sa Templo, sila ay **"sisigaw sa kagalakan"** – hindi upang maakit ang atensyon sa kanilang sarili, kundi sa Isa na kanilang sinasamba.

2. Magbigay-pugay sa Diyos – Talata 2 – " *Maglingkod kayo sa Panginoon nang may kagalakan."*

- Ang ibig sabihin ng "maglingkod" ay ialay ang sarili sa Diyos nang may kagalakan, na nagpapahiwatig na ang ating pagsamba sa Diyos ay dapat na masaya, hindi pabigat; na dapat itong gawin nang may masayang puso at buong katapatan.

- **Maglingkod** – ***"iginagawad sa Diyos ang karangalang nararapat sa Kanya."*** Stephen Charnock

- **Paglilingkod – *"pagpupuri at pagsamba na iniuukol sa Diyos."*** John MacArthur

- **Paglilingkod** – ***"mamangha sa di-maisip na kadakilaan at karilagan ng Makapangyarihang Diyos."*** AW Tozer

- Nais ng Diyos na ang mga sumasamba sa Kanya ay sumamba nang may kagalakan; igalang ang Kanyang kabanalan at ang Kanyang kamahalan.

3. Lumapit sa Diyos nang may Pag-awit – Talata 2 – " *Lumapit kayo sa Kanyang harapan nang may pag-awit."*

- Pansinin na ang **"sigaw"** sa talata 1 ay napalitan ng **"pag-awit"** sa talata 2.

- Ang musika ay ang paraan na ibinigay ng Diyos sa Kanyang bayan upang maipahayag ang kanilang kagalakan at papuri sa Kanya.

- Ang Bibliya ay naglalaman ng 575 na pagtukoy sa papuri, pag-awit, at musika. Sa gitna ng ating Bibliya ay isang aklat ng himno na may 150 awit na kilala bilang Mga Awit.

- Noong ika-19 at ika-20 siglo, maraming simbahan ang pumalit sa Mga Awit ng mga himno at mga awiting pang-ebanghelyo, na mas nakaakit sa mga mang-aawit kaysa sa kanilang pagnanais na

sambahin ang Diyos.

- Ang musika ay ang "hain ng papuri" na ating ibinibigay sa Diyos, ngunit hindi ang musika o papuri ay kasingkahulugan ng pagsamba.
- Ayon sa Isaias 6 , ang tunay na pagsamba:

    - **Nagsisimula sa pagtingala paitaas** – Isaias 6:1-4 – hangga't hindi natin natatamo ang pangitaing ito ng kabanalan ng Diyos, hindi pa natin Siya natatamo, at hindi natin Siya maaaring sambahin sa espiritu at katotohanan.
    - **Humahantong sa isang panloob na pagtingin** – Isaias 6:5-7 – hangga't hindi natin nakikita ang Diyos kung sino Siya, hindi natin kailanman makikita ang ating mga sarili kung sino talaga tayo; hangga't hindi natin nararating ang puntong iyon ng paniniwala at pag-amin, hindi pa natin Siya nararanasan, at hindi natin Siya masasamba sa espiritu at katotohanan.
    - **Humahantong sa panlabas na pagtingin** – Isaias 6:8-9 – ang tunay na pagsamba ay nagreresulta sa ating kahandaang ibigay ang ating mga katawan bilang mga kasangkapan ng Kanyang katuwiran.

4. Kinikilala ang Diyos – Talata 3 – *“Alamin ninyo na ang Panginoon, Siya ang Diyos.”*

- Sa pamamagitan ng kanilang pagsunod sa Torah at sa kanilang pangingilin ng mga sagradong kapistahan, ipinakita ng mga Hudyo sa mga bansang pagano na si Yahweh ay karapat-dapat sa lahat ng pagsamba at pagsamba, na:

    - Talata 3 – Siya lamang ang tunay at buhay na Diyos –
    - Talata 3 – Nilikha Niya tayo ayon sa Kanyang wangis at para sa Kanyang kaluwalhatian –
    - Talata 3 – Nilikha Niya tayo para sa Kanyang layunin –
    - Talata 3 – Nilikha Niya tayo para sa Kanyang kapakinabangan –
    - Talata 3 – Siya ang may pananagutan sa ating pangangalaga –
    - Talata 5 – Siya ay Diyos ng walang hanggang kabutihan at awa –
    - Talata 5 – Siya ay Diyos ng sagrado at walang hanggang katotohanan –

5. Buksan ang Pinto sa Diyos – Talata 4 – *"Pumasok kayo sa Kanyang mga pintuang-daan na may pagpapasalamat, at sa Kanyang mga looban na may pagpupuri."*

- Nang isinulat ang awit na ito, walong malalaking pintuang-daan ang nakatayo sa pader na nakapalibot sa Lumang Lungsod ng Jerusalem.
- Nang ang peregrinong Hudyo ay nasa loob na ng mga pader ng Lungsod ng Jerusalem, mas malapit siya sa Templo at sa presensya ng Diyos, at huminto siya upang magpasalamat.
- Nang ang peregrinong Hudyo ay nasa loob na ng panlabas na patyo ng Templo, ang kanyang puso ay sumabog sa pagpupuri sa Diyos.
- Awit 95:1-2 – ***"Halina't tayo'y umawit sa kagalakan sa Panginoon; tayo'y maghiyawan nang malakas sa Bato ng ating kaligtasan."***

6. Magpasalamat sa Diyos – Talata 4 – *"Magpasalamat kayo sa Kanya."*

- Pansinin na ang **"pagbibigay ng pasasalamat"** ay inuulit nang dalawang beses sa isang talata.
- Bilang mga Kristiyano, dapat tayong mamuhay nang may pasasalamat, anuman ang kalagayan ng ating buhay.
- Kapag tayo ay nagtitipon para sa pagsamba, dapat tayong pumasok sa mga pintuang ito nang may pasasalamat, na dinadala ang Kanyang mga ikapu at ang ating mga handog sa Kanya; ibig sabihin, nagpapasalamat sa Kanya para sa Kanyang proteksyon at paglalaan.
- Sa 1 Tesalonica 5:18 , sinabi ni Apostol Pablo, ***"Sa lahat ng bagay ay magpasalamat kayo; sapagka't ito ang kalooban ng Dios kay Cristo Jesus tungkol sa inyo."***

7. Purihin ang Pangalan ng Diyos – Talata 4 – *"At purihin ang Kanyang pangalan."*

- Ang salitang **"pagpalain," o "papuri,"** sa kontekstong ito ay nangangahulugang lumuhod, yumuko, at magpatirapa sa harap ng Panginoon upang magpakita ng paggalang sa Hari ng mga Hari at Panginoon ng mga Panginoon.
- Ang tunay na pagsamba ay palaging kinabibilangan ng pagpapatirapa sa paanan ng Isa na kinikilala natin bilang ating Diyos.
- Awit 95:6 – ***"Halina kayo, tayo'y magsiyuko at sumamba; tayo'y magsiluhod sa harap ng Panginoon, na siyang ating Manlilikha."***

- Ang panawagan sa pagsamba ay isang banal na paanyaya: ***“Pumasok kayo sa Kanyang mga pintuang-daan na may pagpapasalamat, at sa Kanyang mga looban na may pagpupuri, at purihin ninyo ang Kanyang pangalan.”***
- Ang ating saloobin ng pasasalamat ay nakabatay sa kabutihan, awa, biyaya, at pag-ibig ng Diyos sa pagsusugo ng Kanyang Anak upang maging ating Tagapagligtas.